

Madness converteix els Jardins de Pedralbes en casa seva

La veterana banda britànica de ska va actuar ahir a la nit al festival barceloní

Madness | Arxiu Festival Jardins de Pedralbes

L'ska és un d'aquells estils musicals que compta amb un component identitari molt marcat. És a dir, sap d'on ve i cap a on vol anar. I això comporta tenir molt clar quins són els teus referents. I pràcticament ningú pot fer ombra a una de les grans bandes del gènere: **Madness**. Després d'un any d'espera, a causa de l'ajornament del seu concert per la covid, la banda de Camden va aterrar ahir al vespre als Jardins de Pedralbes disposat a recuperar els ritmes jamaicans i fer ballar el públic barceloní al ritme de ska.

El concert va iniciar amb la mítica "One Step Beyond", un dels clàssics intergeneracionals de la història de l'ska. Malgrat que la cançó és habitualment associada a la banda britànica, la versió original és del jamaicà **Prince Buster** (1964). La influència i admiració per **Buster** va quedar palesa també amb la següent cançó que la banda va tocar, "The Prince", un tema que va incloure a l'àlbum debut - *One Step Beyond* (Stiff, 1979)- en homenatge al jamaicà.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=SOJSM46nWwo>

Amb grans melodies del saxofon i els ritmes de contratemps com a premissa incontestable, **Madness** va seguir el concert amb cançons com "Baby Burglar" o "Winds Of A Dove". Mentrestant, el cantant Suggs i el saxofonista Lee Thompson alternaven algunes bromes amb un sentit de l'humor 100% britànic, com van fer per introduir "Girl", tot rememorant en clau irònica el 25è aniversari del primer àlbum de les **Spice Girls**. El concert va perdre aleshores una mica de força, però cançons com "Shut Up", "Bed And Breakfast Man" o "Mr. Apples" van revitalitzar un

directe en què el protagonisme del guitarrista Chris Foreman va créixer exponencialment.

Madness al Festival Jardins de Pedralbes (22/06/2022) Foto: Carlota Figueras

Els de Camden es van guardar el reguitzell de grans clàssics per a la recta final amb "House of Fun", "Baggy Trousers" i l'arxiconeguda "Our House", en què es van poder comprovar dues qüestions: una és que l'edat no perdona i per aquest motiu la potència dels cors aguts de la tornada ja no és la que era. La segona és que, malgrat aquest punt anterior, **Madness** és capaç de defensar els seus temes amb molt coratge i dignitat. Abans d'arribar als bisos, va ressonar "It Must Be Love" -que novament no és un tema propi sinó de l'afrobritànic **Labi Siffre**- i que el públic va corejar a *capella* amb molta emotivitat.

Els bisos van servir per recuperar una altra cançó de **Prince Buster**, "Madness", que el grup va interpretar amb un vídeo satíric de fons que feia mofa del president britànic Boris Johnson i de l'escàndol *Partygate* -Johnson va organitzar múltiples festes il·legals mentre hi havia restriccions per la pandèmia-. Com a cloenda, **Madness** va deixar "Night Boat To Cairo", que va acabar amb Suggs utilitzant una tovallola per la suor com si es tractés d'un turbant.

Vídeo: <https://www.youtube.com/watch?v=ILLL1KxpYMA>

Sense oferir pràcticament res de nou, **Madness** va passar per Pedralbes per deixar clar que poden defensar tot el seu llegat amb encert i que mantenen la mateixa capacitat de sempre per fer ballar i aixecar culs de la cadira al ritme de l'ska i el rocksteady. Sembla que els ritmes a contratemps encara tenen corda per llarg!

Madness al Festival Jardins de Pedralbes (22/06/2022) Foto: Carlota Figueras